

Rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 08.12.1967, sp. zn. 4 To 484/67, ECLI:CZ:KSUL:1967:4.TO.484.1967.1

Číslo: 18/1968

Právní věta: K výkladu ustanovení § 169 odst. 1 tr. zák. Řidič motorového vozidla, který neuposlechne výzvu dopravních orgánů bezpečnosti k zastavení a snaží se zmařit kontrolu těmito orgány tím, že značnou rychlostí ujíždí, se nedopouští trestného činu maření a ohrožování činnosti státního orgánu a orgánu společenské organizace podle § 169 odst. 1 tr. zák. Takový čin není ani trestným činem ztěžování výkonu pravomoci veřejného činitele podle § 156a tr. zák., nýbrž pouze přestupkem proti veřejnému pořádku podle § 17 odst. 1 písm. e) zák. č. 60/1961 Sb. a přestupkem v silniční dopravě podle § 10 písm. a) zák. č. 60/1961 Sb.

Soud: Krajský soud v Ústí nad Labem

Datum rozhodnutí: 08.12.1967

Spisová značka: 4 To 484/67

Číslo rozhodnutí: 18

Číslo sešitu: 5

Typ rozhodnutí: Rozsudek

Hesla: Doprava, Maření a ohrožování činnosti státního orgánu a orgánu společenské organizace

Předpisy: 140/1961 Sb. § 156a
§ 169 60/1961 Sb. § 10 odst. a
§ 17 odst. 1 písm. e

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 18/1968 sb. rozh.

K výkladu ustanovení § 169 odst. 1 tr. zák.

Řidič motorového vozidla, který neuposlechne výzvu dopravních orgánů bezpečnosti k zastavení a snaží se zmařit kontrolu těmito orgány tím, že značnou rychlostí ujíždí, se nedopouští trestného činu maření a ohrožování činnosti státního orgánu a orgánu společenské organizace podle § 169 odst. 1 tr. zák.

Takový čin není ani trestným činem ztěžování výkonu pravomoci veřejného činitele podle § 156a tr. zák., nýbrž pouze přestupkem proti veřejnému pořádku podle § 17 odst. 1 písm. e) zák. č. 60/1961 Sb. a přestupkem v silniční dopravě podle § 10 písm. a) zák. č. 60/1961 Sb.

(Rozsudek krajského soudu v Ústí nad Labem z 8. prosince 1967, [4 To 484/67.](#))

Rozsudkem okresního soudu v Mostě z 25. října 1967 sp. zn. 4 T 822/67 byl obžalovaný J. J. uznán vinným trestným činem opilství podle § 201 tr. zák. a trestným činem maření a ohrožování činnosti státního orgánu a orgánu společenské organizace podle § 169 odst. 1 tr. zák. proto, že dne 21. června 1967 po 23. hodině v podnapilém stavu řídil osobní automobil Škoda-Octavie. Když byl během jízdy stavěn orgánem VB, neposlechl, ujel a bez osvětlení pokračoval nepřiměřenou rychlostí v další jízdě. Ani po dostižení neuposlechl zvukových a světelných znamení ani výstřelu ze služební pistole. Takto jednal v úmyslu ujet orgánům VB a vyhnout se tak zodpovědnosti za hrubé porušení dopravních předpisů.

Za uvedené trestné činy byl obžalovanému okresním soudem uložen podmíněný trest odnětí svobody za současného přijetí společenské záruky a dále trest zákazu činnosti řídit motorová vozidla na dobu dvou let.

Prokurátor napadl odvoláním výrok o trestu. Uvedl, že s přihlédnutím k nebezpečnosti a způsobu provedení, zejména trestného činu podle § 169 odst. 1 tr. zák., neměl okresní soud jednak přijímat nabídnutou společenskou záruku, jednak měl uložit nepodmíněný trest odnětí svobody se zařazením obžalovaného pro výkon trestu do první nápravně výchovné skupiny.

Krajský soud v Ústí nad Labem neshledal právní posouzení žalovaného skutku podle § 169 odst. 1 tr. zák. správným a rozsudek ve výroku o vině tímto trestným činem zrušil.

Z odůvodnění:

Odvolací soud podle ustanovení § 254 odst. 1 tr. ř. přezkoumal napadený rozsudek i řízení mu předcházející v celém rozsahu a shledal, že okresní soud zjistil správně rozhodné skutečnosti. Řízení motorového vozidla obžalovaným ve stavu podnapilosti bylo bezpečně zjištěno doznáním obžalovaného, dále svědky, v jejichž přítomnosti obžalovaný pil alkoholické nápoje a zejména výsledkem Widmarkovy zkoušky, podle níž měl obžalovaný asi za hodinu po svém zadržení v krvi 1,90 promile alkoholu. Okresní soud podrobně zhodnotil uvedené okolnosti po právní stránce a právem dospěl k závěru, že je dána skutková podstata trestného činu opilství podle § 201 tr. zák. Ohledně tohoto trestného činu odvolací soud proto poukazuje na obsah napadeného rozsudku.

Taktéž jednání obžalovaného od doby, kdy byl stavěn orgány Veřejné bezpečnosti, až do doby, kdy byl po ujetí dostižen, bylo provedenými důkazy bezpečně prokázáno a okresním soudem správně zjištěno. Posouzení zjištěných skutečností po právní stránce však není správné. V jednání obžalovaného nelze spatřovat trestný čin podle § 169 odst. 1 tr. zák., i když se vychází ze všech zjištění, která učinil první soud.

Soud prvního stupně vycházel při hodnocení případu v podstatě z úvah, že zákrok orgánů Veřejné bezpečnosti je důležitým úkolem na úseku boje proti trestné činnosti, zejména též na úseku ochrany osobního a socialistického vlastnictví, a pokud proto obžalovaný neuposlechl výzvy orgánů Veřejné bezpečnosti, ohrožoval a mařil tím činnost státního orgánu. Tyto úvahy však neodpovídají obsahu ustanovení § 169 odst. 1 tr. zák. Podle tohoto zákonného ustanovení může být pachatelem jenom ten, kdo ve svém zaměstnání, povolání, postavení nebo funkci má plnit důležitý úkol národního výboru, soudu nebo jiného orgánu státního nebo orgánu společenské organizace a svou povinnost poruší nebo nesplní. Znamená to, že pachatel má zaměstnání, povolání nebo postavení uvnitř takové chráněné instituce nebo ve výjimečných případech může stát i mimo takové orgány, ale musí nesplněním svého důležitého úkolu mařit nebo podstatně ztížit přímo splnění takového důležitého úkolu. Pachatel musí nesplněním své důležité povinnosti mařit úkol, který on má, a nikoliv mařit nebo podstatně ztěžovat povinnost jiného, kterou ten má ve svém zaměstnání, povolání, postavení

nebo funkci.

V souzeném případě jednání obžalovaného - jízdu motorovým vozidlem v podnapilém stavu - nelze zařadit mezi úkoly, které by obžalovaný měl ve vztahu k již zmíněným chráněným institucím. Neuposlechnutí výzvy orgánů Veřejné bezpečnosti k zastavení vozidla je hrubým porušením povinnosti řidiče, nejde však o porušení povinnosti, které by měl řidič k již zmíněným chráněným institucím. Není pochyb o tom, že obžalovaný svým jednáním ztěžoval výkon úkolu, který Veřejná bezpečnost v dopravě má; ustanovení § 169 odst. 1 tr. zák. však takováto jednání nepostihuje. Účelem ustanovení § 169 odst. 1 tr. zák., jak to vyplývá i z důvodné zprávy, je postihnout takové pachatele, kteří - i když nejsou veřejnými činiteli - mají ve svém zaměstnání, povolání, postavení nebo funkci plnit úkoly státního orgánu nebo společenské organizace a úmyslně jejich splnění zmaří nebo podstatně ztíží.

Když odvolací soud dospěl k závěru, že v jednání obžalovaného není naplněna skutková podstata trestného činu podle § 169 odst. 1 tr. zák., uvažoval, zda počínání obžalovaného nezakládá jiný trestný čin. Především přicházelo v úvahu ustanovení § 156a tr. zák., podle něhož je trestný ten, kdo za okolností ohrožujících veřejný pořádek neuposlechně výzvy veřejného činitele k zachování veřejného pořádku a výkonu jeho opatření brání nebo jej maří. Čin obžalovaného však nebyl spáchán za okolností, ohrožujících veřejný pořádek. Obžalovaný jel sice v podnapilém stavu, nedbal několikerych výzev orgánů Veřejné bezpečnosti k zastavení, jel v noci se zhasnutými světly nepřiměřenou rychlostí s úmyslem vyhnout se zadržení, ale toto chování obžalovaného, i když porušovalo hrubě dopravní předpisy, nelze posoudit jako okolnosti ohrožující veřejný pořádek. U obžalovaného není tedy dána ani skutková podstata trestného činu podle § 156a tr. zák.

Vychází-li se tedy ze zjištění prvního soudu a ze skutku, který je předmětem obžaloby, nutno jednání obžalovaného, které bylo posuzováno jako trestný čin podle § 169 odst. 1 tr. zák., posoudit jen jako přestupek proti veřejnému pořádku podle § 17 odst. 1 písm. e) zák. č. 60/1961 Sb., případně též jako přestupek v silniční dopravě podle § 10 písm. a) zák. č. 60/1961 Sb.